

การวิจัยและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1

Research and Development of Sufficient Economy's Learning Source to Improve the Career Skill of
Students at Banyangnamkladtai School Phetchaburi Educational Service Area Office 1

พยุงค์ดี นิลประดับ¹ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญสง²
Payungsak Nilpradub¹ Assoc.Prof. Dr.Kanchana Boonsong²

บทคัดย่อ

การศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะอาชีพที่สอดคล้องในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายในโรงเรียน เป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจวิจัยเรื่องนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ 2) พัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ 3) พัฒนาหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 วิธีการดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาและสำรวจความต้องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 2) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ 3) พัฒนาหลักสูตร 4) ทดลองใช้หลักสูตร และ 5) ประเมินหลักสูตร ตามเป้าหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หลักสูตรมีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 2) แบบประเมินทักษะอาชีพ มีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และ 3) แบบประเมินหลักสูตร มีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ มีแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงจำนวน 3 แหล่งเรียนรู้ คือ การเลี้ยงไก่ไข่ การปลูกผักประหยัดพื้นที่ และการเพาะเห็ด ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ ที่มีมานาน ไม่พร้อมใช้งาน สภาพชำรุด ขาดการซ่อมแซมไม่ทันสมัย และไม่มีสื่อการเรียนรู้เพียงพอ
2. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า แหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อม มีคุณภาพ มีสื่อการเรียนรู้ ทันสมัย ใช้ในการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพได้จำนวน 3 แหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ แหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่ และแหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ด
3. หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ ประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตร ผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 รายวิชา คือ การเลี้ยงไก่ไข่ การปลูกผัก

คำสำคัญ: แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร ทักษะอาชีพ

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹Master of Education Program in Education Administration Phetchaburi Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

²Course teacher in Master of Education Program Educational Administration Program Phetchaburi Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: พยุงค์ดี นิลประดับ, top2535payungsak@gmail.com

รับเมื่อ 1 มีนาคม 2564 แก้ไข 20 เมษายน 2564 ตอปรับ 24 เมษายน 2564

ประหยัดพื้นที่ และวิชาการเพาะเห็ด โดยนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ตามหลักสูตรมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับดี การประเมินหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะอาชีพ ตอบสนองการศึกษาในศตวรรษที่ 21

ABSTRACT

Current education focuses on learning processes that focus on providing students with consistent career skills in the 21st century. Management of learning by using learning resources based on the sufficiency economy philosophy within the school It is one of the processes that will result in the learning of such skills. The objective of the present research were: 1) To study the condition of the Sufficiency Economy Learning Center at Ban Yang Nam Klad Tai School 2) Sufficiency economy learning center to develop vocational skills for students of Ban Yang Nam Klad Tai School and 3) Develop a curriculum of Sufficiency Economy Learning Center to develop career skills of students at Ban Yang Nam Klad Tai School. Under the Office of Phetchaburi Primary Educational Service Area 1. There are 5-steps research method 1) Study and explore the need for learning resources development 2) Develop learning resources 3) Develop curriculum 4) Try the curriculum 5) Evaluate curriculum. The research sample involved 43 people, comprising a director, teachers and students in grade 7-9. The instrument in this research were 1) Curriculum consistency value is between 0.80-1.00 2) Occupational skill evaluation form. The consistency is between 0.80-1.00 and 3) curriculum evaluation form. The consistency was between 0.80-1.00. The statistics used in the research were mean, standard deviation. And content analysis.

The key research results were as follows.

1. Condition of Sufficiency Economy Learning Center, Ban Yang Nam Klad Tai School There are 3 learning resources for the sufficiency economy learning center: laying hens. Space-saving vegetable cultivation and mushroom cultivation, a long-established learning resource Not ready to use, worn out, broken, repaired, out of date, and lack of learning materials

2. Development of Sufficiency Economy Learning Resources It was found that the learning sources according to the sufficiency economy philosophy were readily available, quality, and modern learning materials used in the sufficiency economy learning management to develop vocational skills in 3 sources. Know is a learning center for laying hens A learning center for growing vegetables to save space and learning resources for mushroom cultivation

3. The Sufficiency Economy Learning Resource Course to Develop Career Skills of Ban Yang Nam Klad Tai School Students consists of a curriculum structure. Learning result The unit of learning for 3 courses is laying hens. Space saving vegetables and mushroom cultivation Students who have successfully completed the curriculum have good career skills. The curriculum assessments found that the curriculum was effective. It can be used in learning management that focuses on developing learners to achieve professional skills. Meet 21st century education

Keywords: Sufficiency Economy Learning Center, Development of Learning Resources, Curriculum Development, Career Skills

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 ในส่วนประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ สมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ตามวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ (พ.ศ. 2563 – 2565) สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับทิศทางการปฏิบัติงานในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการ โดยน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาประยุกต์เป็นกรอบวิสัยทัศน์ ที่ว่า “กระทรวงศึกษาธิการวางระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ – ทักษะ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม มีงานทำ มีอาชีพ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง” และกำหนดวางยุทธศาสตร์ 6 ด้าน โดยในยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยระบุว่า ให้มีการปรับโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะหลักสูตรพัฒนาทักษะอาชีพที่เหมาะสมกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ นำแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ รวมทั้งพัฒนาทักษะด้านอาชีพให้เยาวชน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2563, หน้า 41 – 45) การศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 หรือ 3Rs + 8Cs โดยเน้นที่ทักษะอาชีพ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถ ความชำนาญ ในการประกอบอาชีพหลักที่ตนเองถนัดหรือสนใจ (จิรินทร์เพ็ญ สุวรรณนคร, 2558, หน้า 135) นอกจากนี้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2679 ยังมีตัวชี้วัดตามเป้าหมายด้านการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา ข้อที่ 7 คือ ร้อยละของผู้เรียนทุกระดับการศึกษาที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมีคุณธรรม จริยธรรมและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 16)

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษา ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยมีการเสริมสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ (คณะทำงานบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 5 – 13) สอดคล้องกับพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่มุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน 4 ด้าน คือ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม มีงานทำ – มีอาชีพ และเป็นพลเมืองดี โดยด้านที่ 3 การมีงานทำ – มีอาชีพ คือ การฝึกฝนอบรมในสถานศึกษาต้องให้เด็ก เยาวชน รักการทำงาน สู้งาน อดทนจนสำเร็จ การเรียนการสอนทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรต้องมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็น สนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรให้มีอาชีพ และมีงานทำ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2561, หน้า 3) นอกเหนือจากการถ่ายทอดความรู้หรือสอนหนังสือในห้องเรียนแล้ว แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษายังเป็นสถานที่พัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการ การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง โดยมีข้อมูล ความรู้ ผู้ถ่ายทอดกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ สถานที่ การบริหารจัดการ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา โดยเริ่มจากการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ การดำเนินงานสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

เรียนรู้ (ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2556, หน้า 205) โรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในปีการศึกษา 2563 มีนักเรียนตั้งแต่ระดับก่อนอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น รวม 160 คน โดยมีวิสัยทัศน์ว่า โรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้จะเป็นโรงเรียนคุณภาพมาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม ก้าวนำความเป็นไทย ใส่ใจประชาคมอาเซียน ใช้วัฒนธรรม นำความรู้ คู่แลสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ มีแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย การเลี้ยงไก่ไข่ การปลูกผักประหยัดพื้นที่ และการเพาะเห็ด ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีมานาน ไม่พร้อมใช้งาน และไม่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาแหล่งเรียนรู้มาสักกระยะหนึ่ง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการวิจัยและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยการพัฒนาแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ แหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่ และแหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีคุณภาพ และเพื่อพัฒนาหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สามารถใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน

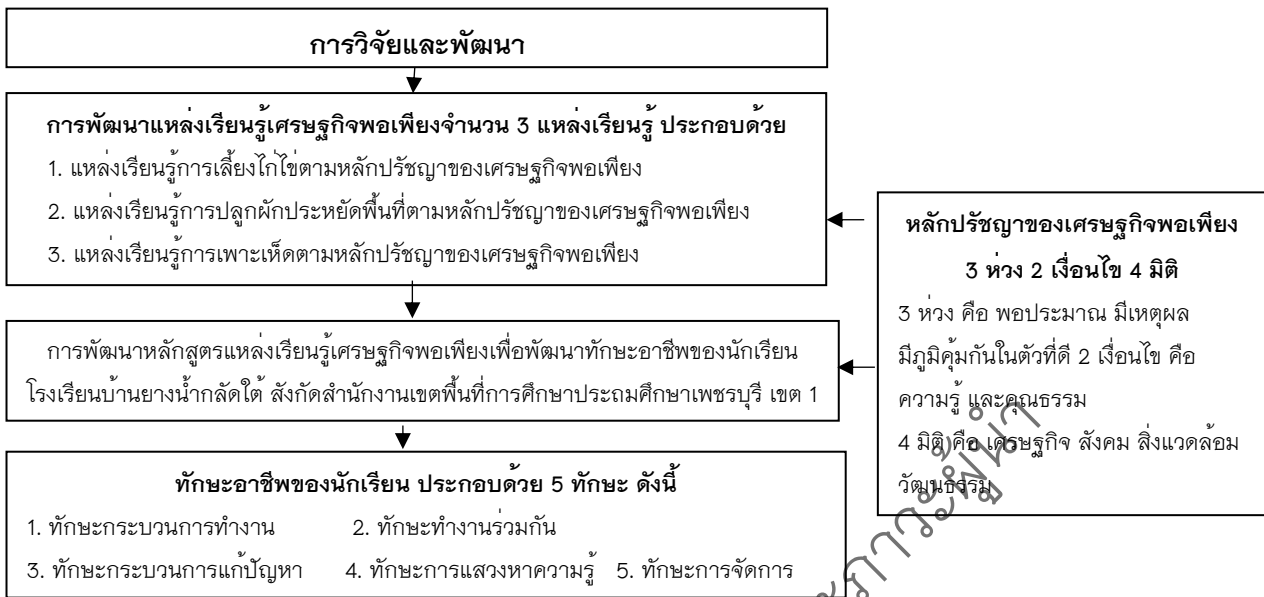
คำถามการวิจัย

1. สภาพของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เป็นอย่างไร
2. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีผลการพัฒนาเป็นอย่างไร
3. หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีลักษณะอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1
2. เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1
3. เพื่อพัฒนาหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ โดยแบ่งเป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน คณะครู จำนวน 7 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 33 คน รวมทั้งหมด 41 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
2. หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00
3. แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ซึ่งเป็นลักษณะระดับคุณภาพ 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ ปรับปรุง
4. แบบประเมินหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และจัดส่งแบบประเมินการศึกษาความต้องการจำเป็นไปยังผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอรับแบบประเมินการศึกษาความต้องการจำเป็น กลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์และสรุปผลการประเมิน
3. ผู้วิจัยนำหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 ชั่วโมง
4. ผู้วิจัยติดต่อขอรับแบบการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนจากครูผู้สอน หลังจากการทดลองใช้หลักสูตร กลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ข้อมูล
5. ผู้วิจัยได้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ ทำการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร โดยใช้แบบประเมินหลักสูตร
6. ผู้วิจัยติดต่อขอรับแบบการประเมินหลักสูตรจากผู้ที่เกี่ยวข้อง กลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา รายละเอียดดังนี้ 1) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สำหรับวิเคราะห์ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนและ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ใช้สำหรับการวิเคราะห์แบบประเมินการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ พบว่า มีแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพียงจำนวน 3 แหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ 2) แหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่และ 3) แหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ด ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ไม่นาน ไม่พร้อมใช้งาน สภาพชำรุด ขาดการซ่อมแซมไม่ทันสมัย และไม่มีสื่อการเรียนรู้เพียงพอ โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้มีความสนใจในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง โดยการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า หลังการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ มีความพร้อม มีคุณภาพ มีสื่อการเรียนรู้ ทันสมัย ใช้ในการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพได้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า 1) ด้านสภาพแวดล้อม มีความสะอาด ปลอดภัยจากสัตว์มีพิษ แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่ตั้งของแหล่งเรียนรู้ห่างจากอาคารเรียนและชุมชน 2) ด้านสถานที่/โรงเรือน ใช้วัสดุที่หาง่ายภายในโรงเรียนและชุมชน แข็งแรง ทำความสะอาดได้ง่าย อาทิ การสร้างหลังคาถันลาดจากตาข่ายกรองแสง การติดตาข่ายกรองแสง และการติดป้ายชื่อแหล่งเรียนรู้ 3) ด้านองค์ประกอบของแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย ป้ายความรู้ ป้ายข้อมูล ป้ายแสดงสายพันธุ์ไก่ จำนวนแม่ไก่ จำนวนไข่ไก่ ราคาไข่ไก่ นักเรียนผู้ดูแล ครูผู้สอน และสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เสริมแนวคิดให้ผู้เรียนรู้จักความพอเพียง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ทำให้ผู้เรียนเกิดความรอบรู้ มีความรอบคอบ ระมัดระวัง และมีทักษะอาชีพ 4) ด้านอื่น ๆ เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองในการร่วมกันพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยง หมุนเวียน และพึ่งพากันของแหล่งเรียนรู้ เช่น

การนำมูลไก่ไปทำปุ๋ยหมัก การนำเปลือกไข่ไปเป็นปุ๋ยบำรุงพืชผัก การนำไขมาทำฮอร์โมนไข่บำรุงพืชผักและขับไล่ศัตรูพืช เพื่อใช้ในแหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่

2.2 แหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่ พบว่า 1) ด้านสภาพแวดล้อม มีการจัดสรรพื้นที่อย่างชัดเจน เป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ มีความสะอาด ใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด แสงแดดส่องเข้าถึงได้ กำจัดวัชพืช ในบริเวณแหล่งเรียนรู้โดยตลอด 2) ด้านสถานที่/โรงเรียน ใช้วัสดุที่หาง่ายภายในโรงเรียนและชุมชน เกิดการพึ่งพากัน ของแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน มีความแข็งแรง ทำความสะอาดได้ง่าย สะอาดเรียบร้อย มีการขยายบริเวณการปลูกผัก เพิ่มเติมในจุดต่าง ๆ และการคิดค้นวิธีการปลูกพืชผักแบบใหม่ ปรับสภาพดินและการพลิกหน้าดินตาก เพื่อฆ่าแมลง ศัตรูพืช กำจัดวัชพืช ซ่อมแซมโครงเหล็กโค้งด้านบน ซ่อมแซมแผงเหล็กกันฟุตบอล สร้างหลังคาเพื่อวางต้นกล้า สร้างทางเดินด้านหลังแปลงผักเพื่อสะดวกต่อการดูแล ใช้ไม้รวกทำรั้วมะนาว 3) ด้านองค์ประกอบของแหล่ง ประกอบด้วย มีป้ายความรู้ ป้ายข้อมูล สื่อการเรียนรู้ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เสริมแนวคิดให้ผู้เรียนรู้จักความพอเพียง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้รอบรู้ มีความรอบคอบ ระมัดระวัง และมีทักษะอาชีพ 4) ด้านอื่น ๆ เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครอง ในการร่วมกันพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยง หมุนเวียน และพึ่งพากันของแหล่งเรียนรู้เช่น การนำวัชพืช ไปทำปุ๋ยหมัก การนำพืชผักและวัชพืชไปทำเป็นอาหารของไก่ไข่

2.3 แหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า 1) ด้านสภาพแวดล้อมมีความ สะอาด ป้องกันการพัดพาเชื้อโรคที่มีผลต่อก่อนเชื้อเห็ด สภาพแวดล้อมโดยรอบ เหมาะสมกับการเรียนรู้ กำจัดวัชพืช ในบริเวณแหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ 2) ด้านสถานที่/โรงเรียน ใช้วัสดุที่หาง่ายภายในโรงเรียนและชุมชน มีความแข็งแรง ทำความสะอาดได้ง่าย มีความสะอาดเรียบร้อย ติดเทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิภายในโรงเรียน ติดตั้งระบบน้ำแบบสปริงเกอร์ หัวพ่นหมอกสำหรับรดน้ำเห็ด ติดตาข่ายกรองแสง มุงหญ้าคาเป็นผนังรอบโรงเรียน ทำชั้นวางก้อนเชื้อเห็ดจากไม้รวก ซ่อมแซมหลังคา 3) ด้านองค์ประกอบของแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย ป้ายความรู้ป้ายข้อมูล ป้ายสถิติจำนวนเห็ด สื่อการเรียนรู้ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เสริมแนวคิดให้ผู้เรียนรู้จักความพอเพียง พอประมาณ มีเหตุผล ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ รอบรู้ มีความรอบคอบ ระมัดระวัง และมีทักษะอาชีพ 4) ด้านอื่น ๆ เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง ในการร่วมกันพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยง หมุนเวียน และพึ่งพากันของแหล่งเรียนรู้ เช่น การนำก้อนเชื้อเห็ดที่หมดอายุไปทำปุ๋ยหมัก นำดอกเห็ดที่ไม่สามารถ จำหน่ายได้ไปเป็นอาหารของไก่ไข่

3. การพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ หลักการ พันธกิจ จุดหมาย ทักษะอาชีพของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเป็น หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ประกอบด้วย 3 รายวิชา คือ 1) วิชาการเลี้ยงไก่ไข่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 2) วิชาการปลูกผักประหยัดพื้นที่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) วิชาการเพาะเห็ด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 แต่ละวิชาใช้เวลาเรียน 20 คาบ ประกอบด้วย 10 ผลการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ และ 10 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยผลการทดลองใช้ หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ตามหลักสูตรมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับดี ผลการประเมินหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดทักษะอาชีพ ตอบสนองการศึกษาในศตวรรษที่ 21

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านยางนํ้ากัลดใต้ พบว่า แหล่งเรียนรู้มีความพร้อม มีคุณภาพ มีสื่อการเรียนรู้ ทันสมัย ใช้ในการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพได้ จำนวน 3 แหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ แหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่ และแหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ด การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านสภาพแวดล้อม 2) ด้านสถานที่/โรงเรียน 3) ด้านองค์ประกอบของแหล่งเรียนรู้ 4) ด้านอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง ในการร่วมกันพัฒนาแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยง หมุนเวียน และพึ่งพากันของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น สอดคล้องกับสมปอง มาตย์แทน (2555, หน้า 24 – 26) กล่าวว่า แนวทางการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มี 4 ประการ คือ 1) การจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในการเรียนรู้ 2) การจัดการเรียนการสอน การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่กระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียน การจัดหลักสูตรสถานศึกษา 3) การพัฒนาบุคลากร แนวทางการพัฒนาบุคลากรเพื่อนำไปสู่การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4) การบริหารจัดการแนวทางการดำเนินงานในการบริหารจัดการ ให้เป็นสถานศึกษาที่ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสอดคล้องกับสมศักดิ์ คงเที่ยง (2556, หน้า 52 – 55) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านข้อมูล / ชุดความรู้ ด้านผู้ให้ข้อมูล/ผู้ถ่ายทอด ด้านการออกแบบและการจัดลำดับ ด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านสถานที่ และด้านการบริหารจัดการ

2. การพัฒนาหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางนํ้ากัลดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบ 10 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ หลักการ พันธกิจ จุดหมาย ทักษะอาชีพของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา แผนการจัดการเรียนรู้ โครงสร้างรายวิชา เป็นหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ประกอบด้วย 3 รายวิชา คือ วิชาการศึกษาเลี้ยงไก่ไข่ วิชาการศึกษาปลูกผักประหยัดพื้นที่ และวิชาการเพาะเห็ด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 10 ผลการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ 10 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 คาบเรียน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง ในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงฯ รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยง หมุนเวียน และพึ่งพากันของแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561, หน้า 7 – 21) กล่าวว่า การเสริมสร้างทักษะอาชีพ ในสถานศึกษา สามารถดำเนินการได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสมและบริบทของสถานศึกษา โดยแนวทางเสริมสร้างทักษะอาชีพในหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาสามารถดำเนินการในวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเสริมสร้างทักษะอาชีพในรายวิชาเพิ่มเติม หรือจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมอาชีพให้เรียนต่อเนื่องเป็นชุดรายวิชา สอดคล้องกับจันทร์เพ็ญ สุวรรณคร (2558, หน้า 126) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับผู้เรียนในสถานศึกษา เริ่มจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ความสอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมของผู้เรียน จากนั้นทำการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพให้กับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ แหล่งเรียนรู้รอบตัวผู้เรียนที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะอาชีพ ทั้งนี้กระบวนการพัฒนาผู้เรียน ควรจัดให้เป็นระบบและต่อเนื่อง โดยสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ และสอดคล้องงานวิจัยของปฏิญญา สังขพันธ์ (2560, หน้า 124 – 128) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวที่บ้านลาดเป้งของโรงเรียนวัดลาดเป้ง จังหวัดสมุทรสงคราม

โดยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า มืองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ หลักการ วิสัยทัศน์ พันธกิจ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สารการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ โครงสร้าง คำอธิบาย รายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล โดยองค์ประกอบของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล บันทึกผลหลังสอน และใบงาน

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย 3 รายวิชา คือ วิชาการเลี้ยงไก่ไข่ วิชาการปลูกผักประหยัดพื้นที่ และวิชาการเพาะเห็ด พบว่า นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับดี ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและ ผู้ปกครอง ในการร่วมกันทดลองใช้หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงฯ สอดคล้องกับส่วนวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561, หน้า 7 – 21) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพในสถานศึกษา โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสมและบริบทของสถานศึกษา โดยแนวทางเสริมสร้างทักษะอาชีพในหลักสูตรสถานศึกษา ดำเนินการได้หลากหลายวิธี เช่น การเสริมสร้างทักษะอาชีพในรายวิชาเพิ่มเติม กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น ตามความพร้อม บริบท ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริยา กำธร (2553, หน้า 104 – 108) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคนิมิตร ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคนิมิตร นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.70 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.46 โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การประเมินหลักสูตรหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านยางน้ำกาดใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะอาชีพ ตอบสนองการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง ในการร่วมกันทดลองใช้หลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงฯ สอดคล้องกับปฏิญญา สังฆนันท (2560, หน้า 124 – 128) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวที่บ้านลาดเป้งของโรงเรียนวัดลาดเป้ง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น มีการประเมินผลนักเรียนก่อนใช้หลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตรและหลังการใช้หลักสูตร โดยการใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ และประเมินผลด้านทักษะการปฏิบัติ สำหรับผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดเป้ง ปราชญ์ชาวบ้าน ครูผู้สอนมีความเห็นว่าหลักสูตรท้องถิ่นมีความเหมาะสมทั้งโครงสร้างหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นเหมาะสมกับผู้เรียน สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตลอดจนสามารถนำไปเป็นหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนได้ เนื้อหาในองค์ความรู้ท้องถิ่น เรื่องผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวที่บ้านลาดเป้ง มีประโยชน์ในการศึกษาสำหรับ ผู้เรียนและชุมชนในท้องถิ่น สามารถนำไปเป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่บ้านลาดเป้งและชุมชนใกล้เคียงได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อม มีคุณภาพ มีสื่อการเรียนรู้ ทันสมัย ใช้ในการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพได้ จำนวน 3 แหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ แหล่งเรียนรู้การปลูกผักประหยัดพื้นที่ และแหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ด ดังนั้นโรงเรียนควรจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในชั้นอื่น ๆ ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้ง 3 แหล่งเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษา การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านยางน้ำกัลลัดใต้

เอกสารอ้างอิง

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

(2558). *ประมวลพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

จันทร์เพ็ญ สุวรรณนคร. (2558). *กระบวนการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเสริมสร้าง การใช้ทักษะชีวิตและอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปฏิญญา สังข์พันธ์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวที่บ้านลาดเป้งของโรงเรียน วัดลาดเป้ง จังหวัดสมุทรสงครามโดยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

สมปอง มาตย์แมน. (2555). *การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาผู้เรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ ค.ศ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2556). *ผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการและการใช้แหล่งเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะบู้คส์.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563 – 2565)*. ม.ป.ท.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ:

บริษัท ฟริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). *ร่างแนวทางการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

สุริยา กำธร. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคนิมิตร*. วิทยานิพนธ์ ค.ศ.ม.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.